

FUNDARGERÐ

FJÁRMÁLASTÖÐUGLEIKANEFND

2022

September
14. fundur
Birt 26. október 2022

Fundargerð fjármálastöðugleikanefndar Seðlabanka Íslands

September 2022 (14. fundur)

Birt: 26. október 2022

Fjármálastöðugleikanefnd Seðlabanka Íslands tekur ákvarðanir um beitingu stjórnækja bankans varðandi fjármálastöðugleika. Í fjármálastöðugleika felst að fjármálakerfið geti staðist áföll í efnahagslífi og á fjármálamörkuðum, miðlað lánsfé og greiðslum og dreift áhættu með viðhlítandi hætti. Nefndinni er falið að leggja mat á ástand og horfur í fjármálakerfinu, kerfisáhættu og fjármálastöðugleika, skilgreina nauðsynlegar aðgerðir til að tryggja fjármálastöðugleika og að ákveða hvaða aðilar, innviðir eða markaðir teljist kerfislega mikilvægir. Fjármálastöðugleikanefnd getur beint ábendingum til viðeigandi stjórnvalda þegar tilefni er til um nauðsynlegar aðgerðir til að efla og varðveita fjármálastöðugleika. Nefndin birtir opinberlega fundargerðir af fundum sínum að jafnaði innan fjögurra vikna, þar sem fram koma upplýsingar um ákvarðanir nefndarinnar, forsendur þeirra og mat á fjármálastöðugleika.

Á fundi nefndarinnar 22. og 26.-27. september 2022 voru kynningar og umræður um þróun og horfur í efnahagsmálum og stöðu fjármálakerfisins. Nefndin ræddi stöðu og horfur fyrir fjármálastöðugleika og helstu áhættuþætti, svo sem þróun efnahagsmála, áhættu fjármálafyrirtækja og fjármálakerfisins, þróun á innlendum fjármálamörkuðum, skuldsetningu heimila og fyrirtækja, stöðu á fasteignamarkaði, virkni lánþegaskilyrða og eiginfjárstöðu fjármálafyrirtækja.

Þá ræddi nefndin um breytingar á lögum um fjármálafyrirtæki og möguleg áhrif og afleiðingar þeirra fyrir ákvörðun um eiginfjárauka. Nefndin fékk kynningu á aðferðafræði við mat á kerfislega mikilvægum fjármálafyrirtækjum. Þá var rætt um öryggi og skilvirkni fjármálainnviða og mikilvægi þeirra fyrir stöðugleika fjármálakerfisins. Nefndin var einnig upplýst um að ESRB hefði ákveðið að gefa út viðvörðun um aukna áhættu í fjármálakerfi Evrópu sem gæti ógnað fjármálastöðugleika.

Fjármálastöðugleikanefnd ákvað við ársfjórðungslegt endurmat á sveiflujöfnunaraukanum að halda gildi hans óbreyttu en samkvæmt ákvörðun nefndarinnar í september 2021 hækkaði hann úr 0% í 2% 29. september 2022.

Þá áréttaði nefndin mikilvægi þess að auka öryggi í innlendri greiðslumiðlun til að tryggja rekstrarsamfelli, meðal annars með vísan til vaxandi netógnar. Skref hafa verið tekin í átt að óháðri innlendri smágreiðslulausn.

Greining á fjármálastöðugleika

Alþjóðlegar efnahagshorfur höfðu versnað og óvissa um þær aukist frá fundi nefndarinnar í júní 2022, einkum í Evrópu. Verðbólga í viðskiptalöndum hafði aukist og taumhald peningastefnu og þjóðhagsvarúðartækja verið hert. Eignaverð hafði lækkað og kerfisáhætta aukist og var vaxandi í Evrópu. Áhyggjur af áhrifum orkuskortis í Evrópu á heimili og fyrirtæki höfðu aukist og aðgengi að lánsfé þrengst. Markaðsaðstæður höfðu því versnað og vaxtaálag á erlendar útgáfur íslensku bankanna hafði hækkað. Þá var töluverð óvissa um hvernig eftirspurn eftir ferðum til Íslands myndi þróast á komandi vetri vegna

verri efnahagshorfa í viðskiptalöndum Íslands. Áhætta tengd fjármálastöðugleika hér á landi hafði því aukist vegna versnandi ytri aðstæðna og líkur voru taldar á að sú þróun héldi áfram. Að mati nefndarinnar væri viðnámspróttur kerfislega mikilvægu bankanna hins vegar mikill, dregið hefði úr spennu á eignamörkuðum og skuldastaða fyrirtækja og heimila væri innan heilbrigðra marka. Aukin ytri óvissa undirstrikaði hins vegar mikilvægi þess að viðhalda viðnámsprótti íslenska fjármálakerfisins.

Viðvörðun Evrópska kerfisáhætturáðsins (ESRB)

Nefndin var upplýst um ákvörðun ESRB um að gefa út viðvörðun um aukna áhættu í fjármálakerfi Evrópu sem talin væri geta ógnað fjármálastöðugleika. Viðvörðun ráðsins beindist einkum að þremur þáttum: Í fyrsta lagi að hækkun orkuverðs og að möguleg orkuskerðing gæti haft verulega neikvæð áhrif á efnahagshorfur og þrengt mjög að getu heimila og fyrirtækja til að standa skil á skuldbindingum sínum. Í öðru lagi að lækkun eignaverðs og auknar verðsveiflur gætu skapað áraun á lausafjárstöðu fjármálafyrirtækja og annarra aðila og leitt til enn verri fjármálalegra skilyrða. Í þriðja lagi gætu versnandi efnahagshorfur leitt til útlánataps fjármálafyrirtækja og dregið úr arðsemi.

Nefndin taldi að staðan hér á landi væri að flestu leyti betri en annars staðar í Evrópu en halda þyrfti fullri árvekni til að varðveita fjármálastöðugleika. Íslenska fjármálakerfið stæði vel að vígi gagnvart þeim áhættuþáttum sem ESRB legði áherslu á, þó vissulega væri hætta á smitáhrifum ef þeir áhættuþættir sem ESRB benti á í viðvörðuninni raungerðust í Evrópu.

Aðrir áhættuþættir sem nefndir voru í viðvörðun ESRB voru t.d. aukin tíðni netárása og áhætta tengd mikilli skuldsetningu ríkissjóða margra landa í Evrópu. Viðvörðunin var birt opinberlega liðlega viku eftir fund ráðsins 22. september sl. Þetta var í fyrsta sinn sem gefin er út viðvörðun vegna aukinnar áhættu í fjármálakerfi Evrópu en ráðið hefur starfað frá árinu 2010.

Viðnámspróttur bankakerfisins

Að mati nefndarinnar er viðnámspróttur kerfislega mikilvægu bankanna (KMB) mikill. Eiginfjár- og lausafjárstaða þeirra er yfir lögbundnum mörkum og hafa þeir því svigrúm til að styðja við heimili og fyrirtæki. Lausafjárstaða bankanna hafði lækkað á árinu, einkum í erlendum gjaldmiðlum, og laust fé þeirra umfram lágmark var 213 ma.kr., eða 61 ma.kr. lægra í ágúst sl. en í upphafi árs. Aukin útlán til viðbótar við arðgreiðslur og gjalddaga skuldabréfa voru helstu ástæður lægri lausafjárstöðu. Skuldaþræfaútgáfa bankanna innanlands hafði verið lítil á fyrstu níu mánuðum ársins og nettó útgáfa sértryggðra bréfa dregist saman milli ára. Einnig hafði hægt á aukningu innlána. Aðstæður til fjármögnunar erlendis höfðu versnað nýverið og vaxtaálag á skuldabréf bankanna í erlendum gjaldmiðlum hækkað. Ekki væru fleiri gjalddagar í erlendum gjaldmiðlum það sem eftir lifir árs, en á næsta ári væru um 144 ma.kr. á gjalddaga.

Rekstur KMB gekk vel á fyrri helmingi ársins og nam arðsemi eiginfjár 10%, sem er heldur lægra en fyrir ári. Hreinar vaxta- og þóknunartekjur jukust um 18% milli ára á sama tíma, m.a. vegna aukins vaxtamunar samhliða hækkandi vöxtum. Námu þær 80 ma.kr. og hafa aldrei verið meiri. Rekstrarkostnaður KMB hafði lækkað lítillega milli ára og því batnaði undirliggjandi rekstur KMB töluvert á fyrri helmingi ársins. Vanskilahlutfall heimila hafði lækkað áfram, mældist 0,8% og hafði sjaldan mælst jafn lágt. Vanskil fyrirtækja höfðu einnig haldið áfram að lækka.

Niðurstöður árlegs álagsprófs Seðlabankans á kerfislega mikilvæga banka sýndu sterka stöðu þeirra og getu til að bregðast við ytri áföllum og miðla á sama tíma lánsfé til heimila og fyrirtækja.

Skuldir heimila og fyrirtækja

Hægt hafði á skuldavexti heimila og mældist raunvöxtur lítillaga neikvæður í júlí. Nafnvöxtur var þó enn mikill, eða 9,8%, og í auknum mæli drifinn af verðbótum. Skuldir heimila sem hlutfall af ráðstöfunartekjum höfðu lækkað í 155% á öðrum ársfjórðungi sem er lágt í sögulegu samhengi. Skuldir heimila sem hlutfall af landsframleiðslu mældust einnig litlar í sögulegu samhengi. Hærri vextir ásamt hertum kröfum um lánþegaskilyrði höfðu haldið aftur af eftirspurn eftir íbúðalánum og var vöxtur hreinna nýrra íbúðalána orðinn svipaður og fyrir heimsfaraldur.

Staða heimila var almennt góð, atvinnuleysi lítið og laun höfðu hækkað mikið undanfarin tvö ár. Hægt hafði á vexti kaupmáttar ráðstöfunartekna sem mældist liðlega 1% í lok annars ársfjórðungs (m.v. vísitölu neysluverðs). Vanskil heimila lækkuðu á öðrum fjórðungi. Greiðslubyrði heimila hafði þó hækkað í takt við hækkun vaxta, einkum á óverðtryggðum skuldum en þær voru rúmlega helmingur heildarskulda heimila. Um 27% fasteignalána til neytenda voru íbúðalán með óverðtryggða, breytilega vexti. Kom fram að á árunum 2024 og 2025 myndu vextir liðlega 28% fasteignaveðlána til heimila, sem bæru óverðtryggða fasta vexti, koma til endurskoðunar. Að öðru óbreyttu myndi það þyngra greiðslubyrði þeirra heimila umtalsvert.

Greiðslubyrði heimila hafði aukist, einkum þeirra sem tekið höfðu nýtt fasteignalán frá ársbyrjun 2020. Greiðslubyrði 15% nýrra lántakenda á tímabilinu hafði hækkað um meira en 40 þús. kr. á mánuði á þessu ári frá lántöku en fyrir tæplega 60% nýrra lántaka hafði greiðslubyrðin hækkað um minna en 10 þús. kr. á mánuði. Fram kom að nokkrir þættir stuðla að því að greiðslubyrði hefur ekki hækkað meira fyrir tæplega 60% nýrra lántakenda. Skýrist lítil hækkun meðal annars af föstum vöxtum, jafngreiðsluformi lána og því að mörg heimili eru með blöndu af verðtryggðum og óverðtryggðum lánnum. Greiðslubyrðarhlutfall þessara lántakenda hafði því almennt séð hækkað frá lántöku en um hóflega fjárhæð með hliðsjón af þróun launavísitölu á tímabilinu.

Raunvöxtur skulda fyrirtækja mældist neikvæður, sjötta fjórðunginn í röð, um 2,5% í lok annars ársfjórðungs. Skuldir fyrirtækja voru 80,5% af landsframleiðslu og höfðu ekki mælst lægri síðan 1998. Engu að síður hafði bætt í nafnvöxt útlána KMB til fyrirtækja eftir því sem leið á árið en útgáfur fyrirtækjaskuldabréfa og útlána sérhæfðra sjóða til fyrirtækja höfðu vaxið hóflega frá fyrra ári.

Nefndin taldi því að útlit væri fyrir að heimilin og fyrirtækin ættu almennt að geta tekist á við þá óvissu sem nú ríkir í hagkerfinu.

Eignaverð

Fyrstu merki um kólnun á íbúðamarkaði komu fram í sumar. Íbúðum til sölu á landinu öllu fjölgaði hratt, úr um 1000 í maí í rúmlega 2000 í september. Hægt hafði á verðhækkunum á undanförunum mánuðum, kaupsamningum fækkað og meðalsölutími lengst. Frávik íbúðaverðs frá undirliggjandi þáttum hafði þó aukist talsvert frá síðasta fundi nefndarinnar. Nefndin taldi að hert lánþegaskilyrði á fasteignamarkaði og samspil þeirra og vaxtahækkana hefði dregið úr spennu á fasteignamarkaði.

Kerfisáhætta á húsnæðismarkaði við þau efnahagslegu skilyrði sem nú væru uppi væri því hófleg. Nefndin ræddi að í nokkrum löndum hefði nafnverð íbúða lækkað nokkuð samhliða hækkandi húsnæðislánvöxtum og minni umsvifum. Þróunin í þessum löndum væri um margt áþekkt þróuninni hér á landi. Að mati nefndarinnar hefðu líkur á stöðnun eða leiðréttingu íbúðaverðs aukist talsvert.

Verðvísitala atvinnuhúsnæðis hafði hækkað ört og var á svipuðum slóðum og hún fór hæst fyrir heimsfaraldurinn. Árshækkun vísitölunnar var 15,3% í lok annars ársfjórðungs og mældist hún nú nærri 18% yfir metinni langtímaleitni. Hækkun vísitölunnar virtist vera drifin áfram af aukinni eftirspurn, m.a.

vegna aukinna tekna fyrirtækja. Velta í þinglýstum viðskiptum með atvinnuhúsnæði hafði aukist verulega og tólf mánaða velta í lok júní ekki mælst jafn mikil frá því að mælingar hófust árið 2006.

Hlutabréfaverð skráðra félaga hafði lækkað líkt og víða erlendis. Frá síðasta fundi nefndarinnar hafði vísitala aðallista lækkað um 18% og um liðlega 25% frá áramótum. Mest hafði lækkunin verið á bréfum Marel, sem vegur rúmlega fjórðung í vísitölunni, eða tæp 45% frá áramótum. Velta með hlutabréf í kauphöllinni hafði aukist á fyrstu átta mánuðum ársins um 10% milli ára og fjöldi viðskipta hafði aukist um 21,5% á milli ára. Ávöxtunarkrafa óverðtryggðra ríkisbréfa hækkaði ört framan af árinu, sérstaklega bréfa til skemmri tíma, en krafan lækkaði lítillega í kjölfar vaxtaákvörðunar Seðlabankans í júní og hafði haldist á svipuðu róli yfir sumarmánuðina. Verðbólguálagið á markaði hafði lækkað eftir vaxtaákvörðun í júní og ákvörðun fjármálastöðugleikanefndar í sama mánuði um að herða lánþegaskilyrði.

Gengi krónunnar og gjaldeyrisforði

Gengi krónunnar hafði lækkað um 0,5% frá fundi nefndarinnar í lok júní einkum vegna styrkingar Bandaríkjadals gagnvart krónu sem einnig hafði styrkst gagnvart gjaldmiðlum flestra annarra ríkja. Stöðugleiki hafði einkennt gjaldeyrismarkaðinn síðustu mánuði en í september jókst flökt nokkuð og Seðlabankinn greip inn í markaðinn í tvígang og seldi erlendan gjaldeyri fyrir um 6 ma.kr. Síðast hafði Seðlabankinn beitt inngripum á gjaldeyrismarkaði í maí sl.

Vaxtamunur gagnvart útlöndum hafði aukist, þó einkum skammtímavaxtamunur, en var þó enn langt undir því sem var á árunum 2015-2016. Fjármagnsflæði vegna erlendra fjárfestinga var í ágætu jafnvægi þótt nokkuð umfangsmikil viðskipti hefðu farið fram á þriðja ársfjórðungi. Virtist innflæði í innlendar fjárfestingar því hafa verið jafnað með útlæði. Lífeyrissjóðir höfðu fjárfest álíka mikið erlendis og á sama tíma í fyrra en vegna verðlækkana á eignamörkuðum og styrkingar á gengi krónunnar hafði hlutfall erlendra eigna þeirra lækkað í 35% af heildareignum í júlí í samanburði við 38% í lok árs 2021.

Hrein erlend staða þjóðarbúsins hafði lækkað um 16 prósentur frá upphafi árs og mældist 24% af landsframleiðslu í lok annars ársfjórðungs 2022. Styrking á gengi krónunnar og lækkun á eignaverði erlendis skýrir lækkunina að mestu en einnig mældist 84 ma.kr. halli á viðskiptum við útlönd á fyrri helmingi ársins. Gjalddeyrisforðinn var 25% af landsframleiðslu í lok júní sl. og hafði hlutfall hans af forðaviðmiði Alþjóðagjalddeyrisjóðsins lækkað í 136%, alls um 15 prósentur frá árslokum 2019.

Fjármálasveiflan og sveiflutengd kerfisáhætta

Samsettur mælikvarði á fjármálasveiflur gaf til kynna að sveiflutengd kerfisáhætta væri í meðallagi um þessar mundir en lítillega vaxandi frá síðasta fundi nefndarinnar. Húsnæðissveiflan hefur verið drífandi þáttur fjármálasveiflunnar vegna mikilla verðhækkana íbúðarhúsnæðis á undanförunum misserum. Samsettur vísir fyrir sveiflutengda kerfisáhættu (d-SRI) gaf til kynna að sveiflutengd kerfisáhætta væri lítillega yfir meðallagi en að hún hefði aukist síðastliðin tvö ár. Helsti drifkraftur hækkunarinnar væri viðsnúningur úr miklum afgangi á viðskiptum við útlönd yfir í halla og spennu á fasteignamarkaði. Á móti vægi hóflegur skuldavöxtur, kröftugur hagvöxtur og lækkun hlutabréfaverðs. Vísirinn lækkaði þó lítillega á öðrum ársfjórðungi, annan fjórðunginn í röð. Nokkrar líkur voru taldar á áframhaldandi lækkun hans á næstu fjórðungum með hliðsjón af lækkun hlutabréfaverðs það sem af væri þriðja fjórðungi, minni spennu á fasteignamarkaði og því að útlit væri fyrir að halli á viðskiptum við útlönd minnki.

Breytingar á lögum um fjármálafyrirtæki

Nefndin fékk kynningu á breytingum á lögum um fjármálafyrirtæki sem nú heimila að hámarksgildi eiginfjárauka vegna kerfislegs mikilvægis fjármálafyrirtækja hækki úr 2% í 3%. Með setningu laganna

lauk innleiðingu á CRD IV og CRD V og við það var X. kafli laganna um eiginfjáruka endurskipulagður en efnislegar breytingar aðrar en framangreindar voru veigaminni.

Sveiflujöfnunaraukinn

Megintilgangur sveiflujöfnunaraukans er að auka viðnámsþrótt fjármálafyrirtækja gagnvart sveiflu-tengdri kerfisáhættu og veita þeim þannig svigrúm til þess að mæta tapi og viðhalda lánsfjárframboði á álagstímum.

Vísar um stöðu kerfisáhættu benda til að hún sé nálægt meðaltali síðustu ára. Útlánagæði hafa almennt aukist og vanskil minnkað hjá bæði heimilum og fyrirtækjum. Skuldsetning heimila var mjög hófleg sem hlutfall af ráðstöfunartekjum og skuldir einkageirans, þ.e. heimila og fyrirtækja, voru lægri en í ná-grannaríkjunum og lágar í sögulegu samhengi. Nefndarmenn voru sammála um að bankakerfið stæði traustum fótum. Viðnámsþróttur þess virtist vera nægjanlegur m.v. stöðu kerfisáhættu. Arðsemi væri mikil og eigin- og lausafjárhlutföll vel yfir lögbundnum lágmarkum. Bankakerfið væri því vel í stakk búið til að halda áfram endurskipulagningu skulda fyrirtækja þar sem þess gerðist þörf.

Nefndin ræddi um viðvörun Evrópska kerfisáhætturáðsins og að efnahagshorfur í viðskiptalöndunum færu hratt versnandi. Mikil óvissa væri á mörkuðum og fjármögnunarkostnaður hækkaði ört. Markaðs-fjármögnun bankakerfisins væri orðin dýrari en áður. Nefndin var sammála um fylgjast þyrfti vel með lausafjárstöðu bankakerfisins og þróun útlána. Nefndin var sammála um að fjalla ítarlega um eiginfjár- aukana og samspil þeirra á fundi sínum í desember 2022.

Að lokinni umræðu bar seðlabankastjóri upp tillögu um óbreytt gildi sveiflujöfnunaraukans og var hún samþykkt samhljóða.

Kerfislega mikilvæg fjármálafyrirtæki

Fjármálastöðugleikanefnd endurskoðar einu sinni á ári mat á kerfislega mikilvægum fjármálafyrir- tækjum og eiginfjáruka vegna kerfislegs mikilvægis. Aðferðafræði Evrópsku bankaeftirlits- stofnunarinnar (EBA) við mat á kerfislega mikilvægum fjármálafyrirtækjum var kynnt fyrir nefndinni og mun hún taka ákvörðun um hvaða fjármálafyrirtæki teljast kerfislega mikilvæg og eiginfjáruka vegna kerfislegs mikilvægis á fundi sínum í desember 2022.

Fjármálainnviðir

Eitt meginhlutverka Seðlabanka Íslands er að stuðla að virku og öruggu fjármálakerfi, þ.m.t. greiðslu- miðlun í landinu og við útlönd. Nefndin fékk upplýsingar um áhættuvísa úr millibankakerfi Seðla- bankans. Seðlabankinn nýtir vísana til að hafa yfirsýn og meta áhættu á sviði fjármálainnviða. Þá nýtast vísarnir bankanum jafnframt við að meta mögulega veikleika og rekstrarhnökra í innlendri greiðslu- miðlun. Rekstur millibankakerfisins hefur gengið greiðlega og engin alvarleg rekstraratvik hafa verið skráð árið 2022.

Niðurstöður nýlegrar könnunar á greiðsluhegðun einstaklinga voru kynntar fyrir nefndinni. Rúmlega 98% einstaklinga nota rafrænan greiðslumiðil í reglubundnum innkaupum og eru greiðslukort sem fyrr allsráðandi (greiðslukort eða greiðslulausn í snjalltæki) en greiðslum með reiðufé hefur fækkað frá fyrri könnun. Nefndin taldi mikilvægt að áfram væri unnið að því að tryggja rekstraröryggi rafrænnar smá- greiðslumiðlunar.

Unnið hefur verið að því að treysta umgjörð fjármálainnviða landsins og nýlega var ákveðið að taka upp íslenska reglubók byggða á evrópskum stöðlum frá Evrópska greiðsluráðinu (EPC), sem er mikilvægur liður í frekari þróun fjármálainnviða.

Nefndin fékk upplýsingar um að tilkynningum um netárásir hefði fjölgað og þeim væri í auknum mæli beint að mikilvægum innviðum. Rætt var um að heimildir Seðlabankans til stefnumörkunar og reglusetningar er varða fjármálainnviði væru víðtækar. Seðlabankinn gæti gert tiltekna grunnöryggiskröfur til að tryggja öryggi innviða greiðslumiðlunar. Ræða þyrfti hvort efla ætti lagaumgjörð um fjármálainnviði enn frekar og auka við heimildir Seðlabankans til reglusetningar á þessu sviði. Nefndin var á einu máli um mikilvægi þess að auka öryggi í innlendri greiðslumiðlun til að tryggja rekstrarsamfellu, meðal annars með vísan til vaxandi netógnar.

Í lok fundarins samþykkti nefndin yfirlýsingu til birtingar að morgni 28. september 2022.

Eftirfarandi nefndarmenn sátu fundinn:

Ásgeir Jónsson, seðlabankastjóri og formaður nefndarinnar

Gunnar Jakobsson, varaseðlabankastjóri fjármálastöðugleika

Rannveig Sigurðardóttir, varaseðlabankastjóri peningastefnu

Unnur Gunnarsdóttir, varaseðlabankastjóri fjármálaeftirlits

Axel Hall, utanaðkomandi nefndarmaður

Bryndís Ásbjarnardóttir, utanaðkomandi nefndarmaður

Guðmundur Kr. Tómasson, utanaðkomandi nefndarmaður

Guðrún Þorleifsdóttir, skrifstofustjóri í fjármála- og efnahagsráðuneytinu, sat fundinn með málfrelsi og tillögurétt.

Haukur C. Benediktsson, framkvæmdastjóri fjármálastöðugleikasviðs Seðlabankans, Eggert Þ. Þórarinsson, aðstoðarframkvæmdastjóri fjármálastöðugleikasviðs og Rannveig Júníusdóttir, framkvæmdastjóri skrifstofu bankastjóra sátu allan fund nefndarinnar. Auk þess sátu nokkrir aðrir starfsmenn Seðlabankans hluta fundarins.

Rósa Björk Sveinsdóttir ritaði fundargerð.